Як спіймали розбишаку (скорочено)

Григір Тютюнник

Григір Тютюнник
Як спіймали розбишаку

Стислий переказ, автор переказу: Світлана Перець.
Авторські права на переказ належать Укрлібу.

Якось уранці повернувся Данило од річки без риби й сказав Кузьці, що завтра підуть ловити великого сома, який порвав вудки.

А було так. Піймався Данилові лящик невеличкий. Став тягти до берега, аж раптом вудлище зігнулося в дугу, жилка нап'ялася і перервалася. Закинув другу вудку, а порвану відклав. І знову поклювало, і знову блиснула рибина. Цього разу Данило дотяг її ледь не до самого берега, та враз одне вудлище в руках зосталося. Проте Данило встиг побачити широку й чорну спину величезного сома.

Данило й раніше чув од рибалок, що в цих місцях завівся з минулого року сом-велетень і що він хапає не тільки всяку рибу, а й гусей і вутят.

До смерку Данило полов бур'яни на розсаднику, тоді розіклав багаття й заходився кувати великий гачок. Доки зварилася юшка, гачок був готовий. Данило прив'язав його до мідної та довгої мотузки, почепив недалеко від гачка свинцеве грузило, повечеряв з Кузькою та Однокрилом і пішов спати.

Другого дня встав рано, покликав Кузьку, і вони почимчикували до річки. Данило спіймав живця – рибину з долоню, і почепив на великий гачок, розмахнувся й кинув у воду, а другий кінець снасті намотав на руку. Та не встиг ступити й кроку, як його раптом так смиконуло, що ледве у воду не полетів.

Кузька радесенько бігав навколо Данила і заливався дзвоником, а сом від того ще дужче злякався і ще дужче смикав вудку.

Данило кликав на допомогу. Тут прибігли рибалки, ухопилися за мотузку і витягли сома на берег й усі гуртом попадали на нього, щоб знову в воду не скочив.

Коли сом уже не бився хвостом, його піддали Данилові на плечі. Бігти до сторожки Кузьці було страх весело, бо сомів хвіст тягся по землі й Кузька грався ним.

А вдень до сторожки під'їхала підвода, поклали сома на віз і повезли в село, у табір, щоб діти поласували солодкою соминою. Відтоді домашня птиця вже не боялася плавати в річці.